

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

M. T. L.
F. 1115

En mycket wacker

W i s a / 3

om en Slicka från Ragunda som i Skogen blef slagen
af ett tråd.

På Tobias Flenströms förlag.

Sundswall, tryckt hos E. Blomdahl, 1840.

—————

Nu bdrjar jag att sjunga den sorgeliga sång, och ber
der gamla och unga: haf ahr uppå en gång; ty ddden
kan os mdta uti wårt andeprag. Hwar dag wi bdra
leswa, liksom den sista dag.

2. Det war en Måndags morgon, med helsakt frist
och sund, mitt arbet jag förrättade; det war en forter
stund; jag tänkte mig åt flooen att walla faders kor, och
anden mig upplyste, jag war då glad till mods.

3. Wi war blott twänne flickor, wi war så hjert-
ligt glad, i flogen hela dagen bostkapen wallat har; alle
intill aftontunnan, ja innan kloctan 3, då bladet sig om-
wände och wi fick annat se.

4. När som wi satt på marken, förtroligt taltes
wid, och ddden han mig möter i wåren af mitt lit: han
krosade mig och stötte, som trädet kraftigt slog, att jag
måst uti flogen uppoffra lif och blod.

5. Betänk hwad sorg och ångslan den andra då
månd så, den ynkliga synen hon ensam ståda så; men
hjärtat måste brista här hon afsked från mig tar: hon
kunde mig ej hjälpa, jag måste ligga qwar.

6. Jag måste ut på marken då ligga matt och swag.
Jag knappast orkar tala, knappt orkar anden dra; min
wallswån med smärta i flogen lemnar mig; bedrösligt
beanes hjerta må swida hwär mig.

7. Till älskade föräldrar betänk hwad bud hon bär!
Betänk hwad bud till syston, till wänner och grannar
kär, som måste uti skogen half döder finna mig, och hem
på sina åtlar så ömfligt bära mig.

8. Den hela långa natten så låg jag matt och swag,
jag knappast orkar tala, ej ofra sansning ha; Men uppå
Tisdags morgon, ja innan klockan 12, då fick jag lugnt
affomma i Jesu Christi sann.

9. Haf tack mina hulda Föräldrar för er uppoff-
ran god, I som så ömt mig wårdat, den tid jag ej för-
stod; Haf tack ni wänner alla, för hwarje sällsam dag,
som wi här med hwarandra i werlden lefwat har.

10. Farwål min hulda fader, farwål min ömma
mor, farwål min systor och broder, farwål lekisstrar två,
farwål ni wänner alla, de stora och de små: mitt säll-
skap blir Guds ånglar, när jag ur tiden går.

11. Farwål du forgefulla och syndefulla werld! Jag
länge nog har warit uti din falskhets stånd; nu Herren
mig will kalla ur denna forge: dal! ty den ej werlden
känner, hon snart bedragit har.

12. Sift beder jag alla wänner, sörj icke mig så
swårt; med edra forgefärer, oroen ej mitt stoft; bed Gud
att alla wänner, och alla Jordens barn en gång så sig
församla uti Guds fröjdesal.

13. Uti Ragunda socken och Selsålandets by, der
så år jag födder, der war min wandrings stig, ja uti
19:ton åren jag hastwer lefwat der: se'n flyttar jag med
glädje upp till min Jesum kär.

14. Betänker Eder alla, hur swårt det wara må,
att hafwa twänne döttrar, som uppå bädden låg. Den
äldre har ju legat, ja redan i 6 år; men knappt sig kan
de röra på bädden der hon låg.

15. Jag syster hela natten jag kunde komma in; det war allena i väggen emellan våra rum; men jag war allt för swager, jag kunde icke gå; min syster som war slagen war äfwen lika så.

16. När syster min war swepter och lagder uppå här, då fick jag henne skåda i rummet der jag låg, med mycken gråt och smärta, som ni kan wäl förstå, det swi- der i mitt hjerta och faller tår på tår.

17. Åhjö min enda syster, som reser härifrån, som gått som friska blommian, men jag som ufelt låg, ty Herren, som dig kallat, Han längtar efter dig; han kal- tar wäl of alla när som det tider blir.

18. I marken på det rummet, der detta under skett, det war wäl också på en swed; som skog war hug- gen ned, der stod allen' en stolpe, som råg har hängt uti; bokskapen honom rödde, så att han föll på mig.

19. Om någon det will weta hwem wisan diktat har, så är det twänne flickor, som i granskapet war. Det war hennes bästa wänner, som hon i werlden haft. Den ena henne följde, när som hon slagen wardt.

20. Nu slutar jag att sjunga den sorgeliga sång. Jag borde mera skrifa, hon är of mycket lång. Men förlåt wi oss diktat, ty wi olärder war, och heder nu er alla till gods wisan tar.

